

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU
SECCIÓ 3^a

Recurs d'apel·lació núm. 233/2015

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona

Procediment ordinari núm. 520/2013

Apel·lant:

Representant de l'apel·lant:

Apel·lat: IL·LM. AJUNTAMENT DE BADALONA

Representant de l'apel·lat:

SENTÈNCIA núm. 160

Magistrats/ades:

IL·LM. SR. MANUEL TÁBOAS BENTANACHS, President

IL·LMA. SRA. ISABEL HERNÁNDEZ PASCUAL

IL·LM. SR. HÉCTOR GARCÍA MORAGO

Barcelona, 24 de març de 2017

LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (SECCIÓ 3^a), en nom de S.M el Rei i de conformitat amb allò que disposa l'art 117.1 de la Constitució, ha pronunciat aquesta SENTÈNCIA a les actuacions del recurs d'apel·lació núm. 233/2015, interposat, com a apel·lant, per

-representada pel Procurador SR.
i assistida pel Lletrat SR.
essent l'apel·lat L'IL·LM. AJUNTAMENT DE BADALONA -
representat pel Procurador SR. i assistit pel
Lletrat

Ha actuat com a Magistrat ponent l'Il·lm. Sr. Héctor García Morago, el qual expressa el parer de la Sala.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER: En el sí del procediment ordinari núm. 520/2013, el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona dictà la Sentència núm. 97, de 4 de març de 2015, en mèrits de la qual es desestimà la demanda interposada per
contra

L'IL·LM. AJUNTAMENT DE BADALONA, amb motiu de la comunicació estesa en data 3 d'octubre de 2013 per la susdita Corporació Local, amb la finalitat de formalitzar la suspensió de la tramitació de les sol·licituds de llicència formulades en el seu dia per l'actora envers l'immoble ubicat

Sol·licituds, la primera, per tal de canviar l'ús a ús religiós, centre de culte, amb obres (expedient M-119-12), i la segona, per tal de veure autoritzada l'obertura i ús del centre esmentat (expedient GC-0012).

SEGON: Disconforme amb el veredicte, la demandant interposà apel·lació; i la Corporació local demandada s'hi oposà en temps i forma.

TERCER: Un cop elevades les actuacions a aquesta Sala, va ser acordada la formació d'aquest rotlle d'apel·lació i, alhora, es designà Magistrat ponent. I un cop verificats els tràmits processals pertinents s'assenyalà el dia 7 de març de 2017 per tal de votar i decidir; la qual cosa es verificà en aquests mateixos termes.

QUART: En la tramitació d'aquest recurs d'apel·lació han estat observades les prescripcions legals de rigor.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER: Com ja hem expressat, en el sí del procediment ordinari núm. 520/2013, el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona dictà la Sentència núm. 97, de 4 de març de 2015, en mèrits de la qual es desestimà la demanda interposada per

contra L'IL·LM. AJUNTAMENT DE BADALONA, amb motiu de la comunicació estesa en data 3 d'octubre de 2013 per la susdita Corporació Local, amb la finalitat de formalitzar la suspensió de la tramitació de les sol·licituds de llicència formulades en el seu dia per l'actora envers l'immoble ubicat al núm.

Sol·licituds, la primera, per tal de canviar l'ús a ús religiós, centre de culte, amb obres (expedient M-119-12), i la segona, per tal de veure autoritzada l'obertura i ús del centre esmentat (expedient GC-0012).

Afegirem que la comunicació de 3 d'octubre de 2013 esmentada anteriorment es dictà en execució de l'acord adoptat, amb efectes generals, pel Ple de l'Ajuntament, en sessió de 24 de setembre de 2013, el qual es publicà en el BOP de 2 d'octubre de 2013 en els termes que segueixen:

"Ajuntament de Badalona

ANUNCI

ADMINISTRACIÓ LOCAL

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió ordinària de data 24 de setembre de 2013, va acordar suspendre pel termini d'un any l'atorgament de llicències i comunicacions prèvies d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions que tenen a veure amb la implantació de l'ús religiós (centre de culte, religiós-docent i anàlegs), així com les llicències de canvi d'ús dels edificis i de les instal·lacions quan el lloc de culte s'estableixi en una edificació preexistent destinada a usos diferents de religiós, les llicències i comunicacions prèvies per a la instal·lació o ampliació de l'activitat de centre de culte, i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial (expedient de Planejament urbanístic 11/SLL1-13). Aquesta suspensió de llicències es tramita a l'empara de l'article 73 del TRLUC.

Contra aquest acord, que exhauereix la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició, davant del mateix òrgan que ha adoptat l'acord, de conformitat amb el que preveuen els articles 107.1, 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un dels diaris de major circulació de la província; o bé es pot interposar recurs contenciós administratiu, de conformitat amb el que es preveu a l'article 116 de la Llei esmentada i els articles 46, 10 i 25 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, davant la Sala Contenciosa

Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un dels diaris de major circulació de la província, sens perjudici que es pugui interposar qualsevol altre recurs que es consideri procedent.

L'expedient es pot consultar a la pàgina web de l'Ajuntament de Badalona (www.Badalona.cat) i al Departament de Planejament de la Ciutat de l'Àrea d'Urbanisme (Plaça de l'Assemblea de Catalunya, núm. 9-12, planta baixa) de dilluns a divendres de 9 a 14 h. L'anunci també es podrà veure en el Tauler d'Anuncis Oficials.

Badalona, 25 de setembre de 2013

El secretari general, Juan Ignacio Soto Valle

SEGON: El veredicté desestimatori de la Sentència ara apel·lada, vingué precedit d'uns antecedents i d'uns fonaments jurídics del tenor literal que segueix:

"ANTECEDENTS DE FET"

(...) Sisè. Objecte del recurs.

Aquest recurs contenciós administratiu té per objecte la pretensió anul·lativa exercitada a nom de contra la resolució de 10/10/13 que suspèn la sol·licitud de canvi d'ús amb obres per a centre de culte presentada el 18/07/12.

Setè. Pretensions i alegacions de les parts.

La part actora exposa que es tracta d'una entitat religiosa degudament inscrita i legalitzada. Que el 18/07/12 va demanar canvi d'ús amb obres per a un centre de culte en un local arrendat en

i després d'un any de complir amb tots els requisits exigits es va dictar resolució denegatòria per haver acordat l'Ajuntament en data 02/10/13 la suspensió general d'obertura de centre de cultes, per la qual cosa no s'ajusta a dret per actuar-se de forma retroactiva. Al·lega fonaments de dret i suplica que s'anul·li i deixi sense efecte la resolució recorreguda per ser contrària a dret i es concedeixi l'actora el canvi d'ús amb obres per a centre de culte sol·licitat amb expressa imposició de costes a l'administració demandada.

La administració demandada s'oposa a la pretensió de l'actor, i al·lega que l'actor va sol·licitar llicència per a usos provisionals sobre una finca que no reuneix la condició de solar i se li va advertir de l'existència de deficiències i de la necessitat d'obtenir llicència d'obertura i ús de centres de culte amb caràcter provisional així com de l'obligació de constituir fiança urbanística. Es van presentar alguns documents i es van produir nous requeriments fins que el 2 agost 2013 la interessada va presentar un nou projecte tècnic d'obres i el 24/09/13 el Ple de l'Ajuntament va aprovar la suspensió de llicències per un any en tot terme municipal per a la implantació de centres d'usos religiosos. Com a fonaments de dret al·lega en primer lloc que l'acte recorregut no és una denegació expressa de la llicència sinó una mesura cautelar de suspensió general. Al·lega inadmissibilitat per desviació processal i la inexistència de qualsevol prova relativa a la procedència de la concessió de la llicència sol·licitada. L'actora no va ser dirigent a presentar la documentació i l'acord de suspensió de llicència conforme a dret, per tot la qual cosa sol·licita desestimació de la demanda.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. -- En primer lloc cal tractar sobre el supòsit de desviació processal que al·lega l'Ajuntament demandat.

L'article 45 LRJCA indica que el recurs contenciós-administratiu s'iniciarà per un escrit reduït a citar la disposició, acte, inactivitat o actuació constitutiva de via de fet que s'impugni i a sol·licitar que es tingui per interposat el recurs, excepte quan aquesta Llei disposi una altra cosa

Els arts 52 i 53 i 56 de la LRJCA, exigeixen que la "demanda" es compongui de l'exposició dels antecedents de fet, fonaments de dret en els quals funda el seu dret el recurrent, més la resta de requisits exigits de caràcter processal i finalment la pretensió exercitada

En conseqüència ens trobem amb dos elements essencials del procés contenciós administratiu. El primer és l'escrit d'interposició quan delimita l'objecte litigiós, és a dir l'acte administratiu objecte del recurs. I el segon, que és la "demanda", on es fixen els antecedents de fet; fonaments de dret i es plasma la pretensió exercitada.

Si no existeix correlació entre tots dos elements ens trobem en el supòsit de desviació processal, que es dona quan es recorre un determinat acte administratiu i res s'al·lega en contra del mateix, i s'al·lega contra un altre acte. I d'altra banda quan s'estan fent al·legacions contra un acte que no ha estat recorregut.

No es tracta d'una qüestió baladí, o merament formal sinó essencial doncs la delimitació de l'acte recorregut és una garantia plena de les parts en el procés, i el fonament del mateix. Si falla l'element bàsic del debat com és la concreció de què és el que es recorre, falla tot el sistema i s'impossibilita la solució del conflicte.

La qüestió queda molt clara en la STS de 8.10.09 que indica:

En el proceso Contencioso-Administrativo, la parte actora, en cuanto titular del derecho o del interés legítimo cuya tutela se pretende, no sólo inicia la actividad jurisdiccional con el escrito de interposición (art. 45.1 LJCA), sino que delimita el petitum y la causa petendi de la pretensión formulada en la demanda (art. 52 y 55 LJCA); y esta actividad de individualización del objeto del proceso vincula al Tribunal en su sentencia.

El supòsit de desviació processal, segons criteri d'aquest Jutjat coincident amb la del TSJC, no implica inadmissió sinó desestimació de la demanda, ja que no ve configurat en la LRJCA com a causa d'inadmissió.

SEGON.- Aquí ens trobem amb que l'objecte del recurs és la comunicació de data 10 octubre 2013 en la qual es fa constar l'acord de 24 setembre 2013 per la qual se suspèn pel termini d'un any la concessió de llicències de comunicacions primer edificació de tot tipus de construccions relacionades amb usos religiosos i en conseqüència se suspenen les dues llicències sol·licitades per l'entitat actora.

En conseqüència, no és cert que la llicència sol·licitada s'hagi denegat per la resolució objecte del recurs, sinó simplement s'ha suspès la tramitació en virtut de l'acord de 24 setembre 2013.

No obstant això, seria excessivament formalista entendre que els elements existents en l'escrit de demanda sobre denegació de la llicència impliquen desviació processal en relació amb les al·legacions efectuades, ja que en definitiva el que fa l'actor és impugnar la suspensió per entendre que no li pot afectar retroactivament l'acord de suspensió de 24 setembre 2013 per haver efectuat la sol·licitud abans d'aquesta data. En definitiva, l'error en la designació del contingut de l'acte administratiu impugnat, (entendre denegació per suspensió), no constitueix desviació processal mentre s'al·lega sobre la improcedència de la suspensió, coincidint amb el contingut material de l'acte administratiu.

TERCER.- Entrant en el fons de l'assumpte, el que sí sembla evident és que al moment en què l'Ajuntament va acordar la suspensió de llicències l'entitat recurrent no tenia concedida el seu favor la llicència sol·licitada, atès que

la mateixa es trobava en tràmit per haver presentat aquesta entitat un nou projecte tècnic d'obres que substituïa a l'inicialment presentat.

Per aquesta raó no pot entendre's que l'acord municipal de suspensió afecti de forma retroactiva als interessos de l'entitat recurrent, ja que, com s'ha dit, la mateixa no tenia cap llicència concedida sinó simplement en tràmit, en conseqüència no tenia un dret adquirit que pogués ser afectat per l'acord de suspensió sinó una mera expectativa de drets que podria culminar favorablement o no, segons el resultat tècnic de la valoració que efectuarà l'ajuntament sobre el nou projecte d'obres presentat.

En conseqüència no cal entendre l'existència d'una retroactivitat que perjudiqués drets de l'actor i ha de desestimar-se la demanda.

QUART.- Segons l'article 139 de la llei de procediment administratiu procedeix imposar les coses a la part vençuda. En atenció a la quantia indeterminada de l'assumpte i indole del cas, es fixa l'import de les costes de € 300."

S'escau advertir que la Sentència es refereix a la comunicació de 10 d'octubre de 2013; però aquesta és la data del Registre de sortida. La data d'expedició o signatura, és la del 3 d'octubre de 2013.

TERCER: La

ha sol·licitat d'aquest Tribunal la revocació de la Sentència que acabem de transcriure i, alhora, ha sol·licitat també l'estimació del seu recurs contenciós administratiu. I ho ha fet amb uns arguments circumscrits a l'expedient de canvi d'ús amb obres, els quals es podrien resumir de la manera que segueix:

-La comunicació municipal de 3 d'octubre de 2013 és una "denegació" de la llicència.

-La suspensió de llicències acordada pel Ple de l'Ajuntament no és aplicable a una sol·licitud formulada amb anterioritat.

QUART: La rèplica de L'IL·LM. AJUNTAMENT DE BADALONA es podria resumir en els termes que segueixen:

-L'apel·lació no conté cap crítica de la Sentència.

-L'acord de suspensió no afectà l'apel·lant de forma retroactiva. No es tractava d'un acte de denegació, sinó de paralització temporal de l'expedient. En el

moment de la suspensió, la recurrent no ostentava cap dret adquirit, sinó una mera expectativa.

-La sol·licitud en tràmit ho era per tal d'obtenir una llicència "provisional" o en precari.

-En cap moment l'apel·lant ha demostrat que la seva sol·licitud de llicència s'ajustés a dret.

-La demora en la tramitació de l'expedient obeeix a la pròpia conducta de la recurrent, la qual presentà un nou projecte l'agost de 2013 i sol·licità que aquest substituís l'anterior.

CINQUÈ: Plantejada en aquests termes la controvèrsia, l'apel·lació no podrà prosperar i aquest Tribunal haurà de fer seves les consideracions jurídiques de la Sentència impugnada.

Efectivament, a l'apel·lant no li ha estat denegada cap llicència. Simplement, trobant-se en curs la tramitació de la llicència esmentada més amunt, entrà en vigor la suspensió temporal -i amb amb caràcter general- del procediment d'atorgament d'aquest gènere de títols habilitants.

La dita suspensió general va ser adoptada de conformitat amb les previsions de l'art. 73 del text refós de la Llei d'urbanisme (TRLU); precepte, aquest, segons el qual:

"1. Els òrgans competents per a l'aprovació inicial de les figures del planejament urbanístic poden acordar, amb la finalitat d'estudiar-ne la formació o la reforma, de suspendre la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial.

2. L'aprovació inicial dels instruments de planejament urbanístic obliga l'administració competent a acordar les mesures enunciatades per l'apartat 1, en els àmbits en què les noves determinacions comportin una modificació del règim urbanístic. L'administració competent també pot acordar les dites mesures en el cas que es pretengui assolir altres objectius urbanístics concrets, els quals han d'ésser explicitats i justificats.

3. Els acords de suspensió de tramitacions i de llicències a què fan referència els apartats 1 i 2 s'han de publicar en el butlletí oficial corresponent, i s'han de referir, en qualsevol cas, a àmbits identificats gràficament. En la informació pública de l'instrument de planejament urbanístic a què es refereixen les suspensions acordades, s'ha de donar compliment al que estableix l'article 8.5.a."

Es tracta, com és de veure, d'una suspensió instrumental, sobre els efectes de la qual es pronuncia l'art. 74 TRLU de la manera que segueix:

"1. Els efectes de la suspensió de tramitacions i de llicències per a àmbits determinats no poden durar més d'un any en el cas regulat per l'apartat 1 de l'article 73, o de dos anys en cas d'acumulació dels supòsits regulats pels apartats 1 i 2 de l'article 73. Si no s'ha adoptat cap acord de suspensió amb anterioritat, a l'aprovació inicial de l'instrument de planejament, la suspensió regulada per l'apartat 2 de l'article 73 pot tenir una durada màxima de dos anys.

2. Un cop exhaurits els efectes de l'acord de suspensió, no se'n pot adoptar cap de nou, per al mateix àmbit i per a idèntica finalitat, fins que no hauran transcorregut tres anys des de la data d'exhauriment dels efectes."

En darrer terme, els art. 102 a 104 del reglament executiu del TRLU -RU- (Decret 305/2006, de 18 de juliol) ens diran:

Article 102

Suspensió de la tramitació d'instruments urbanístics i de l'atorgament de llicències

102.1 Els acords de suspensió previstos en l'article 71 de la Llei d'urbanisme han de concretar els àmbits afectats i han d'incorporar un plànol de delimitació dels àmbits subjectes a suspensió de llicències i de tramitació de procediments, en el qual aquests es graficaran a l'escala adequada i amb detall i claredat suficients.

102.2 Els acords de suspensió han de precisar també l'àmbit de les llicències i tramitacions que suspenen.

102.3 El plànol ha de restar a disposició del públic en les oficines de l'administració actuant al llarg del termini de suspensió. En el cas que l'administració actuant no sigui l'ajuntament, el plànol també s'ha de poder consultar a les oficines municipals.

102.4 Mentre estigui suspesa la tramitació de procediments i l'atorgament de llicències en aplicació del què estableix l'article 71.2 de la Llei d'urbanisme, es poden tramitar els instruments o atorgar les llicències fonamentats en el règim vigent que siguin compatibles amb les determinacions del nou planejament inicialment aprovat, en el cas que, per la naturalesa dels canvis proposats, no es posi en risc l'aplicació del nou planejament, una vegada definitivament aprovat.

Article 103

Terminis de suspensió de tramitacions i de llicències

103.1 Si abans d'acabar-se el termini d'un any de la suspensió potestativa prevista per l'article 71.1 de la Llei d'urbanisme, es produeix l'acord d'aprovació inicial, l'administració competent ha d'acordar la suspensió prevista en l'article 71.2 de la Llei d'urbanisme, i els seus efectes s'extingiran definitivament un cop transcorreguts dos anys des de l'inici de la vigència de l'acord de suspensió potestativa.

103.2 Si l'aprovació inicial té lloc un cop transcorregut el termini d'un any previst com a termini màxim de la suspensió que regula l'article 71.1 de la Llei d'urbanisme, la suspensió acordada amb motiu de l'aprovació inicial té la durada màxima d'un any, comptat des de la publicació de l'acord d'aprovació inicial i de suspensió.

103.3 Si amb anterioritat a l'aprovació inicial no s'hagués acordat la suspensió potestativa, la suspensió que s'acordi amb motiu de l'aprovació inicial pot tenir una durada màxima de dos anys. Aquest termini màxim també és aplicable als àmbits no afectats per la suspensió potestativa que resultin inclosos en l'àmbit de la suspensió acordada amb motiu de l'aprovació inicial.

103.4 Els efectes de la suspensió de tramitacions i llicències s'extingiran:

- a) Automàticament pel transcurs dels terminis màxims previstos en els apartats anteriors d'aquest article.
- b) En qualsevol cas, amb l'entrada en vigor de la figura de planejament la formulació de la qual hagi donat lloc a l'acord de suspensió o, en el seu cas, amb la denegació de l'aprovació de la figura de planejament.
- c) En cas que l'administració competent acordi aixecar els efectes de l'acord de suspensió, en tot o en part de l'àmbit afectat, en els casos de suspensió potestativa, aixet com quan s'acordi aixecar sense efectes la tramitació del pla, o bé quan durant el procés de tramitació del pla urbanístic quedin sense efectes les determinacions que hagin donat lloc a l'aplicació de la suspensió preceptiva.

103.5 Un cop extingits els efectes de la suspensió en qualsevol dels casos previstos en l'apartat anterior, no es poden acordar noves suspensions per idèntica finalitat sobre tot o part dels mateixos àmbits, fins que no hauran transcorregut tres anys des de la data d'extinció dels efectes. S'entén com a idèntica finalitat la formulació d'un instrument de planejament que tingui els mateixos objectius que el que motivà la primera suspensió.

Article 104

Suspensió de procediments iniciats de tramitació d'instruments urbanístics o d'atorgament de llicències

104.1 Un cop adoptats els acords de suspensió previstos en l'article 71 de la Llei d'urbanisme, quan aquests constituïssin actuacions preparatòries de la formulació de plans de caràcter municipal, es produeix automàticament la interrupció dels procediments de tramitació d'instruments urbanístics o d'atorgament de llicències que ja estiguessin iniciats, i s'ha de notificar l'acord de suspensió a les persones interessades en els procediments corresponents.

104.2 Les persones que, amb anterioritat a la publicació dels acords de suspensió previstos en l'article 71 de la Llei d'urbanisme, haguessin instat la tramitació dels procediments que restin suspesos com a conseqüència d'aquests acords, tenen dret a ser indemnitzats del cost oficial dels projectes i a la devolució, si s'escau, de les taxes municipals si, un cop aprovat definitivament el pla urbanístic es constata la incompatibilitat del projecte amb les determinacions del nou pla, i sempre que el projecte no fos manifestament contrari a la ordenació urbanística vigent en el moment de la seva presentació."

S'escau precisar que els preceptes reglamentaris transcrits s'estan referint a l'art. 71 del TRLU de 2005, el qual es correspon amb l'art. 73 del TRLU aplicable al cas, de l'any 2010.

En qualsevol cas, dels preceptes legals i reglamentaris que hem reproduït, es desprèn:

1: Que la suspensió general acordada pel Ple de l'Ajuntament apel·lat tenia plena cobertura normativa i produí efectes de forma automàtica en tots els expedients en tràmit (art. 104.1 RU).

2: Que la prossecució de l'expedient i la resolució de la sol·licitud de llicència que ara ens ocupa, restà lícitament supeditada a l'extinció dels efectes de la suspensió general per alguna de les causes previstes a l'art. 103.4 RU, i

3: Que en la hipòtesi de veure, l'apel·lant, denegada la seva sol·licitud amb motiu d'una nova ordenació urbanística, hauria d'estar a les previsions de l'art. 104.2 RU.

No és certa, doncs, l'afirmació segons la qual la suspensió general no podia aplicar-se a les sol·licituds de llicència formulades amb anterioritat a la dita suspensió. Sobretot si tenim present que en el nostre cas l'actora no basà la seva estratègia processal en una hipotètica obtenció de la llicència en mèrits del silenci administratiu positiu; per a la qual cosa hauria d'haver provat, a més: la consumació del termini màxim de resolució i notificació per causes exclusivament imputables a l'Ajuntament; el finiment d'aquest termini màxim abans de ser vigent la suspensió general del procediment d'atorgament de llicències; i la plena adequació del projecte a les determinacions del planejament urbanístic en vigor en aquell precís moment. No debades, és notòria la impossibilitat d'obtenir per silenci llicències urbanístiques *contra legem* (art. 5.2 TRLU).

Per tot això, l'apel·lació no podrà prosperar.

SISE: De conformitat amb allò que es desprèn dels punts 2 i 4 de l'art. 139.2 LJCA, la íntegra desestimació del present recurs d'apel·lació, haurà de venir acompanyada de la imposició, a la part apel·lant, de les costes d'aquesta segona instància fins a un màxim de 1.000 euros per tots els conceptes, més l'IVA que s'escaigui en cada cas.

DECISIÓ:

Per tot allò que ha estat exposat, aquesta Secció 3^a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya **HA DECIDIT:**

DESESTIMAR el present recurs d'apel·lació núm. 233/2015, promogut per

amb l'oposició de L'IL·LM: AJUNTAMENT DE BADALONA i,

conseqüentment, confirmar en tots els seus termes la Sentència núm. 97, de 4 de març de 2015, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona en el sí del procediment ordinari núm. 520/2013.

Amb la imposició de les costes d'aquesta segona instància a la part apel·lant; per bé que limitades a un màxim de 1.000 euros per tots els conceptes, més l'IVA que s'escaigui en cada cas.

Faci's saber a les parts que aquesta Sentència no és ferma.

Contra la mateixa podrà interposar-se recurs de cassació, el qual haurà de preparar-se davant d'aquesta la nostra Sala i Secció en un termini màxim de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà (hàbil) d'haver estat rebuda la notificació corresponent, de conformitat amb l'art. 89 i següents de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA), modificada per la Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol.

Quan es vulgui fonamentar en la infracció de normes de Dret estatal o de la Unió Europea, el recurs de cassació anirà adreçat a la Sala 3ª del Tribunal Suprem, i la seva preparació s'ajustarà a les previsions de l'art. 89.2 LJCA.

Tanmateix, quan es vulgui fonamentat en la infracció de normes emanades de la Comunitat Autònoma, el recurs de cassació s'adreçarà a la Secció de Cassació del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i la seva preparació també es subjectarà a les previsions de l'art. 89.2 LJCA, per bé que la justificació a la qual es refereix la lletra e) del precepte legal esmentat, haurà de considerar-se referida al Dret autonòmic.

Als anteriors efectes, haurà de tenir-se present l'Acord de 19 de maig de 2016, del Consell General del Poder Judicial, pel qual es fa públic l'Acord de 20 d'abril de 2016, de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, de fixació de regles sobre l'extensió màxima i altres condicions extrínseques dels escrits procesals referits al Recurs de Cassació (BOE núm. 162, de 6 de juliol de 2016).

Aquesta és la nostra Sentència, que pronunciem, manem i signem. Adjunteu-ne una certificació literal al rotlle d'apel·lació, i lliureu-ne testimoni al Jutjat d'origen junt amb les actuacions rebudes així que el present veredicte esdevingui ferm. Tot això, als efectes de les diligències d'execució que siguin procedents.

PUBLICACIÓ.- El dia d'avui i en audiència pública, el Magistrat ponent ha llegit i ha publicat la Sentència anterior. En dono fe.